

Harasim, Witold

Wystawa dorobku naukowego województwa warszawskiego

Notatki Płockie 20/1-80, 23-24

1975

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych oraz w kolekcji mazowieckich czasopism regionalnych mazowsze.hist.pl.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Wystawa dorobku naukowego województwa warszawskiego

W związku z rocznicą XXX-lecia Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej podjęto decyzję o zorganizowaniu wystawy dorobku naukowego województwa warszawskiego. Celem wystawy było pokazanie wkładu województwa do nauki polskiej, rozwoju nauki i głównych problemów wymagających badań oraz pokazanie ciekawych patentów i wdrożeń.

Jako miejsce ekspozycji wybrano Siedlce, ośrodek dynamicznie rozwijający się i posiadający samodzielną wyższą uczelnię, Wyższą Szkołę Pedagogiczną.

Wystawę otwarto przed rozpoczęciem zorganizowanego w Siedlcach Mazowieckiego Sympozjum Naukowego w dniu 16 listopada 1974 r.

Otwarcia wystawy dokonali I Sekretarz Warszawskiego Komitetu Wojewódzkiego Kazimierz Rokoszewski i Wojewoda Warszawski Franciszek Tekliński w towarzystwie przedstawicieli świata nauki oraz władz miasta i powiatu siedleckiego.

Wystawę zorganizowano w oparciu o materiały dostarczone przez znajdujące się na terenie województwa instytuty naukowe, biura studiów, placówki naukowo-badawcze itp. jednostki.

Ze względu na różnokierunkowość prowadzonych na terenie województwa badań ekspozycja podzielona została na stoiska poszczególnych wystawców, a nie tematycznie, co doprowadziłoby do rozdrobnienia uniemożliwiającego ocenę dorobku poszczególnych placówek naukowo-badawczych. W ten sposób wyeksponowano najważniejsze osiągnięcia i zobrazowano w skondensowanej formie dorobek 36 placówek różnego typu.

Na wystawie ogółem pokazano: 112 eksponatów i modeli, 87 patentów, 144 plansze, 205 publikacji, 230 zdjęć, 22 wykresy, 24 tabele, 10 schematów i 17 map.

Zdecydowana większość wystawców zaprezentowała tylko część swego dorobku. I tak na przykład w Ośrodku Badawczo-Rozwojowym Przemysłu Kablowego w okresie 25 lat istnienia wykonano 1671 opracowań o charakterze naukowo-badawczym dla przemysłu kablowego, uzyskano 38 patentów i wydano 250 publikacji. Natomiast na wystawie placówka ta zaprezentowała tylko: 7 publikacji, 4 patenty i 16 eksponatów.

Wiele placówek z różnych przyczyn nie uczestniczyło w wystawie. Mimo tego, wystawa stała się niezwykle bogatą i budującą pozycją w bilansowaniu dorobku 30-lecia Polski Ludowej na terenie naszego województwa, a w szcze-

gólności dorobku naukowego i jego wkładu w rozwój nauki polskiej.

Wśród publikacji znalazło się wiele wybitnych pozycji o znaczeniu krajowym i europejskim jak np. opracowana przez Stację Naukowo-Badawczą Kampinoskiego Parku Narodowego, pierwsza europejska monografia pt. „Jalowiec pospolity”.

Zapoznając się z poszczególnymi ekspozycjami można było zorientować się jak szerokie jest oddziaływanie środowiska naukowego związanego z województwem warszawskim, jak rozległe są kontakty naukowe i wdrożeniowe naszych placówek. Wiele z nich współpracuje z podobnymi jednostkami w krajach socjalistycznych.

Wdrożone już patenty i opracowania eksportujemy do wielu krajów świata. Przykładem wśród wystawców było Przedsiębiorstwo Projektowania i Wyposażenia Odlewni, które eksportuje opracowane w kraju urządzenia do takich krajów jak: ZSRR, Brazylia, Egipt, Austria, Czechosłowacja, Indie, Jugosławia, Kuba, Meksyk, NRD, Węgry.

Godnym podkreślenia jest fakt, że w wystawie miały swój udział wyższe uczelnie istniejące na terenie naszego województwa tj. Wyższa Szkoła Pedagogiczna w Siedlcach i Filia Politechniki Warszawskiej w Płocku. Samo utworzenie tych placówek jest historycznym osiągnięciem naszego regionu i przykładem pozytywnych przemian w okresie trzydziestu lat ludowej państwowości.

Wśród wielu tysięcy zwiedzających wystawę prawie połowę stanowiła młodzież. Należy to uznać za korzystne, bowiem bezpośrednio zapoznanie się z osiągnięciami nauki w różnych dziedzinach przez młodzież wpływa zarówno na wzrost zasobu wiadomości jak i ukierunkowanie własnych zainteresowań.

Można powiedzieć, że każdy zwiedzający znalazł dziedzinę i pozycje, które go szczególnie zainteresowały i wzbogaciły jego wiedzę, nawet jeśli posiadał kierunkowe wykształcenie. Rolnik mógł zapoznać się np. z eksponatami zbóż i wydajności ponad 40 kwintali z hektara, z najnowszymi osiągnięciami z zakresu ochrony buraka cukrowego przed szkodnikami itp. Ludzie związani z budownictwem mieli okazję zobaczyć dorobek takich placówek jak: Zakład Doświadczalny Maszyn Budowlanych i Drogowych w Kobyłce, Centralny Ośrodek Badawczo-Rozwojowy Przemysłu Stolarki Budowlanej w Wołominie, Centralny Ośrodek Naukowo-Badawczy Kruszyw Budowlanych i Zakład Doświadczalny Wyrobów Hydroizolacyjnych.

Jako komisarz wystawy chciałbym przedstawić wnioski jakie mi się nasuwają z organizacji i trwania ekspozycji:

1. Ze względu na brak dostatecznej powierzchni wystawowej w jakimkolwiek ośrodku na terenie województwa warszawskiego, uważam za celowe organizowanie w latach następnych ekspozycji tematycznych (np. w zakresie rolnictwa), prezentowanych kolejno w poszczególnych powiatach. Pozwoli to na bardziej szczegółowe zapoznanie się z dorobkiem w poszczególnych dziedzinach,
2. Należy w przyszłości również organizować w tym samym mieście jubileuszowe wystawy dorobku naukowego województwa warszawskiego i sejmiki nauki wojewódzkiej, bowiem sprzyja to i daje okazję do kompleksowego spojrzenia na szereg tematów, których rozwiązanie jest aktualnie najpilniejsze.

Kończąc chciałbym przeprosić wszystkich, do których ta informacja dotrze, za ogólnikowe ujęcie tematu. W ramach limitu stronicowego uznałem za celowe przedstawienie problematyki związanej z wystawą w sposób wnioskowy i inspirujący do organizowania podobnych ekspozycji w mniejszym zakresie.

W celu ułatwienia wyboru wystawców podaję poniżej listę tych, którzy prezentowali swój dorobek na w/w wystawie:

1. Centralne Biuro Konstrukcyjne Obrabiarek — Pruszków.
2. Ośrodek Badawczo - Rozwojowy Maszyn Żniwnych — Płock.
3. Zakład Doświadczalny Ciągników Rolniczych — Ursus.
4. C. O. Badawczo-Rozwojowy Kruszyw Budowlanych — Warszawa i Pruszków.
5. C. O. Badawczo-Rozwojowy Przemysłu Rafineryjnego — Płock.
6. Instytut Przemysłu Cukrowniczego — Warszawa.
7. Ośrodek Badawczo-Rozwojowy Przemysłu Kablowego Kabloprzęt — Ożarów.
8. Przedsiębiorstwo Projektowania Odlewni „Prodlaw” — Warszawa Ursus.

9. C. O. Badawczo-Rozwojowy Zakładów Wyrobów Izolacji Budowlanych — Pruszków.
10. Zakład Doświadczalny Maszyn Budowlanych i Drogowych — Kobyłka.
11. ZNTK Centralne Biuro Konstrukcyjne — Mińsk Mazowiecki.
12. Centralne Laboratorium Przemysłu Lniarskiego — Żyrardów.
13. Zakład Badawczy Jedwabiu Naturalnego — Żułwin.
14. Instytut Rybactwa Śródlądowego — Oddział w Żabieńcu.
15. Instytut Meteorologii i Gospodarki Wodnej — Warszawa i Legionowo.
16. Instytut Budownictwa, Mechanizacji i Elektryfikacji Rolnictwa.
17. Instytut Ekonomiki Rolnej,
18. Instytut Fizjologii i Żywienia PAN — Jabłonna.
19. Instytut Ziemiaka — Młochów.
20. Instytut Hodowli i Aklimatyzacji Roślin — Radzików.
21. Rolniczy Rejonowy Zakład Doświadczalny — Poświętne.
22. Wojewódzka Stacja Oceny Odmian — Kawęczyn.
23. Stacja Hodowli Roślin — Laski.
24. Stacja Hodowli Roślin — Płochocin.
25. Stacja Naukowo-Badawcza Kampinoskiego Parku Narodowego.
26. Muzeum Mazowieckie — Płock.
27. Towarzystwo Naukowe Płockie — Płock.
28. Instytut Geodezji i Kartografii — Warszawa i Borowa Góra.
29. Instytut Geofizyki PAN — Świdar.
30. Instytut Badań Jądrowych — Świerk.
31. Politechnika Warszawska, Filia w Płocku.
32. Wyższa Szkoła Pedagogiczna — Siedlce.
33. Rada Naukowa Ekonomiczno-Techniczna Wojewody Warszawskiego.
34. Mazowiecki Ośrodek Badań Naukowych.
35. C. O. Badawczo - Rozwojowy Przemysłu Stolarki Budowlanej — Wołomin.
36. Instytut Melioracji i Użytków Zielonych — Falenty.